Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1858/2005

z dnia 8 listopada 2005 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Indii, Republiki Południowej Afryki i Ukrainy w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96

(Dz.U. L 299 z 16.11.2005, str. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 121/2006 z dnia 23 stycznia 2006 r.	L 22	1	26.1.2006
►**M2**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1459/2007 z dnia 10 grudnia 2007 r.	L 326	18	12.12.2007

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1858/2005

z dnia 8 listopada 2005 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Indii, Republiki Południowej Afryki i Ukrainy w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

mając na uwadze Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej („rozporządzenie podstawowe") ([1]), w szczególności jego art. 11 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji przedłożony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Obowiązujące środki

(1) W sierpniu 1999 r., na mocy rozporządzenia (WE) nr 1796/1999 ([2]) („rozporządzenie pierwotne"), Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli (ang. Steel Wire Rope – „SWR") pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL"), Węgier, Indii, Meksyku, Polski, Republiki Południowej Afryki i Ukrainy. Dochodzenie, które doprowadziło do nałożenia wspomnianych środków zwane jest odtąd „dochodzeniem pierwotnym".

(2) Środki, które miały zastosowanie do wspomnianego przywozu, obejmowały stawkę celną *ad valorem* z wyjątkiem przywozu od jednego producenta eksportującego z, odpowiednio, Indii, Meksyku, Republiki Południowej Afryki i Ukrainy, od których przyjęto zobowiązania na mocy decyzji Komisji 1999/572/WE ([3]). Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1678/2003 Komisja wycofała się z przyjęcia zobowiązania oferowanego przez wyżej wspomnianego ukraińskiego producenta eksportującego, a na mocy rozporządzenia (WE) nr 1674/2003 Rada przywróciła odpowiednie cło antydumpingowe *ad valorem* w odniesieniu do wspomnianego eksportera.

(3) Następnie, w wyniku dochodzeń przeprowadzonych zgodnie z art. 13 rozporządzenia podstawowego, ustalono, że omijanie pierwotnych środków dotyczących przywozu z Ukrainy i ChRL miało miejsce poprzez, odpowiednio, Mołdowę i Maroko. W konsekwencji na mocy rozporządzenia (WE) nr 760/2004 ([4]) Rada rozszerzyła ostateczne cło antydumpingowe nałożone na przywóz pochodzący z Ukrainy na przywóz takich samych stalowych lin i kabli wysyłanych z Mołdowy. Podobnie, cło antydumpingowe nałożone na przywóz pochodzący z ChRL zostało rozszerzone na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1886/2004 ([5]) na przywóz takich samych stalowych lin i kabli wysyłanych z Maroka z wyjątkiem tych produkowanych przez producenta rzeczywiście pochodzącego z Maroka.

([1]) Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).
([2]) Dz.U. L 217 z 17.8.1999, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1674/2003 (Dz.U. L 238 z 25.9.2003, str. 1).
([3]) Dz.U. L 217 z 17.8.1999, str. 63. Dezycja zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1678/2003 (Dz.U. L 238 z 25.9.2003, str. 13).
([4]) Dz.U. L 120 z 24.4.2004, str. 1.
([5]) Dz.U. L 328 z 30.10.2004, str. 1.

▼B

1.2. **Dochodzenie dotyczące innego kraju**

(4) W dniu 20 listopada 2004 r., obwieszczeniem opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ([1]), Komisja wszczęła postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu tego samego produktu pochodzącego z Republiki Korei w następstwie skargi złożonej przez przemysł wspólnotowy, w której przedstawiono dowody *prima facie* istnienia dumpingu w przywozie, który powoduje istotną szkodę dla przemysłu wspólnotowego. Dochodzenie zostało zakończone na mocy decyzji Komisji 2005/739/WE ([2]) bez nałożenia środków.

1.3. **Wniosek o przeprowadzenie przeglądu**

(5) Po opublikowaniu zawiadomienia o przyszłym wygaśnięciu obowiązujących środków antydumpingowych na SWR pochodzących z ChRL, Węgier, Indii, Meksyku, Polski, Republiki Południowej Afryki i Ukrainy ([3]), Komisja otrzymała w dniu 17 maja 2004 r. wniosek o dokonanie przeglądu wyżej wymienionych środków zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

(6) Wniosek został złożony przez Komitet Łącznikowy Przemysłu Lin Stalowych Unii Europejskiej (EWRIS) („wnioskodawca") w imieniu producentów reprezentujących znaczną część, w tym przypadku ponad 50 %, łącznej wspólnotowej produkcji SWR. W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo utrzymywania się lub ponownego wystąpienia dumpingu i zaistnienia szkody dla przemysłu wspólnotowego.

(7) Wobec braku wyżej wspomnianego dowodu w odniesieniu do przywozu pochodzącego z Meksyku wnioskodawca nie złożył wniosku o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia dotyczącego przywozu pochodzącego z Meksyku. W konsekwencji środki mające zastosowanie do przywozu pochodzącego z Meksyku wygasły w dniu 18 sierpnia 2004 r. ([4]).

(8) Komisja, po konsultacji z Komitetem Doradczym, ustaliła, że istnieją dostateczne dowody uzasadniające rozpoczęcie przeglądu zgodnie z art. 11 ust. 2 podstawowego rozporządzenia i wszczęła przegląd ([5]).

1.4. **Dochodzenie**

(9) Komisja oficjalnie powiadomiła producentów eksportujących, importerów, zainteresowanych użytkowników i ich stowarzyszenia, przedstawicieli krajów wywozu oraz producentów wspólnotowych o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu.

(10) Ze względu na dużą liczbę producentów wspólnotowych oraz importerów we Wspólnocie niepowiązanych z producentem eksportującym w jednym z krajów, których dotyczy postępowanie, uznano za właściwe zbadanie, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, czy należy przeprowadzić kontrolę wyrywkową. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o konieczności kontroli wyrywkowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wyżej wymienione strony zostały poproszone, zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, o zgłoszenie się do Komisji w ciągu

([1]) Dz.U. C 283 z 20.11.2004, str. 6.
([2]) Dz.U. L 276 z 21.10.2005, str. 62.
([3]) Dz.U. C 272 z 13.11.2003, str. 2.
([4]) Dz.U. C 203 z 11.8.2004, str. 4.
([5]) Dz.U. C 207 z 17.8.2004, str. 2.

▼B

dwóch tygodni od wszczęcia postępowania i dostarczenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.

(11) Siedemnastu producentów wspólnotowych wypełniło formularz dotyczący kontroli wyrywkowej w określonym terminie i oficjalnie zgodziło się na dalszą współpracę podczas dochodzenia. Formularz dotyczący kontroli wyrywkowej zawierał miedzy innymi pytania dotyczące zmian niektórych makrowskaźników szkody, mianowicie mocy produkcyjnej, wielkości produkcji, zapasów, wielkości i wartości sprzedaży oraz zatrudnienia.

(12) Spośród wymienionych siedemnastu producentów, pięć przedsiębiorstw, które uznano za reprezentatywne dla przemysłu wspólnotowego pod względem wielkości produkcji i sprzedaży produktu objętego postępowaniem, zostało objętych próbą.

(13) Tylko jeden importer dostarczył informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu oraz wyraził swą gotowość dalszej współpracy ze służbami Komisji. W związku z powyższym służby Komisji podjęły decyzję o niestosowaniu procedury pobierania próbek w przypadku niepowiązanych importerów i zamiast tego o wysłaniu kwestionariusza do wyżej wspomnianego importera. Następnie wspomniany importer nie wypełnił kwestionariusza. W związku z tym uznaje się, że nie można było uzyskać współpracy od niepowiązanych importerów. Stowarzyszenie reprezentujące interesy importerów („EWRIA”) poczyniło uwagi natury ogólnej, w szczególności dotyczące definicji produktu objętego postępowaniem oraz produktu podobnego. Odniesienia do owych uwag zawarte są w motywach 19 i 20.

(14) Komisja przesłała kwestionariusze do objętych próbą pięciu producentów wspólnotowych oraz do wszystkich producentów eksportujących. Ponadto skontaktowano się z jednym producentem w Turcji („kraj analogiczny”) i dostarczono mu kwestionariusz.

(15) Otrzymano odpowiedzi od pięciu objętych próbą producentów eksportujących oraz od trzech producentów eksportujących w krajach, których dotyczy postępowanie, jak również od dwóch powiązanych importerów i jednego producenta w kraju analogicznym.

(16) W lokalach następujących spółek zostały przeprowadzone wizyty weryfikacyjne:

Producenci wspólnotowi objęci próbą:

— BTS Drahtseile GmbH (Niemcy),

— Cables y Alambres especiales, SA (Hiszpania),

— CASAR Drahtseilwerk Saar GmbH (Niemcy),

— Manuel Rodrigues de Oliveira Sa & Filhos, SA (Portugalia),

— Trefileurope (Francja).

Producent w kraju wywozu:

— Usha Martin Ltd. (Indie).

Powiązani importerzy we Wspólnocie:

— Usha Martin UK (Zjednoczone Królestwo),

— Usha Martin Scandinavia (Dania).

Producent w kraju analogicznym:

— Celik Halat (Turcja).

(17) Dochodzenie dotyczące utrzymywania się lub ponowienia wystąpienia dumpingu i szkody obejmowało okres od dnia 1 lipca

▼B

2003 r. do dnia 30 czerwca 2004 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Badanie trendów mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa utrzymania się lub ponownego wystąpienia szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2001 r. do końca OD („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

(18) Produktem objętym postępowaniem jest ten sam produkt, którego dotyczyło postępowanie pierwotne, które doprowadziło do nałożenia obecnie obowiązujących środków, tzn. lin stalowych i kabli, w tym lin zamkniętych, z wyłączeniem lin i kabli ze stali nierdzewnej, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego przekraczającym 3 mm. Są one obecnie objęte kodem CN ex 7312 10 82, ex 7312 10 84, ex 7312 10 86, ex 7312 10 88 i ex 7312 10 99.

2.2. Produkt podobny

(19) Zgodnie z ustaleniami dochodzenia pierwotnego niniejsze dochodzenie przeglądowe potwierdziło, że produkt objęty postępowaniem i produkty wytwarzane i sprzedawane przez producentów eksportujących na rynku krajowym, a także te wytwarzane i sprzedawane przez producentów wspólnotowych na rynku wspólnotowym oraz przez producenta w kraju analogicznym na rynku krajowym kraju analogicznego mają te same podstawowe cechy fizyczne oraz końcowe zastosowania i dlatego też uznaje się je za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(20) Stowarzyszenie reprezentujące importerów wspólnotowych (EWRIA) powtórzyło argument wysunięty podczas pierwotnego dochodzenia, że produkt objęty postępowaniem różni się w znaczący sposób od produktów wytwarzanych i sprzedawanych we Wspólnocie, a zatem nie powinny one być porównywane. Ten sam argument był przedmiotem pogłębionej analizy w ramach rozporządzeń pierwotnych nakładających tymczasowe i ostateczne środki na przywóz produktu objętego postępowaniem w przypadkach stwierdzenia podobieństwa między SWR produkowanym przez przemysł wspólnotowy oraz SWR przywożonym. Ponieważ EWRIA nie wniósł żadnych nowych elementów wskazujących na zmianę czynników będących podstawą dokonania wspomnianych pierwotnych ustaleń, niniejszym potwierdza się wnioski ustalone w pierwotnym rozporządzeniu ostatecznym.

3. PRAWDOPODOBIEŃSTWO UTRZYMYWANIA SIĘ LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

(21) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy dumping ma obecnie miejsce i jeśli tak, to czy w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo utrzymywania się dumpingu.

3.1. Uwagi wstępne

(22) W OD łączna wielkość przywozu lin stalowych z ChRL, Indii, Republiki Południowej Afryki i Ukrainy („kraje, których dotyczy postępowanie”), zarejestrowana w Eurostat, wynosiła 7 784 tony, co stanowi 4,4 % udziału w rynku wspólnotowym.

(23) Okres objęty dochodzeniem podczas dochodzenia pierwotnego obejmował 15 miesięcy (od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 31 marca 1998 r.) i obejmował tylko przywóz do Wspólnoty mający miejsce przed rozszerzeniem. Z tego względu dane przywozowe

▼B

z pierwotnego okresu objętego dochodzeniem oraz dane z OD nie są bezpośrednio porównywalne. W każdym przypadku łączny przywóz w EU-15 w pierwotnym okresie objętym dochodzeniem z krajów, których dotyczy postępowanie, wynosił 21 102 tony, co stanowi 14,3 % udziału w rynku wspólnotowym.

(24) W Indiach jeden producent eksportujący współpracował w zakresie obejmującym 75 % wielkości wywozu zarejestrowanego w Eurostat. W Republice Południowej Afryki jedyny znany producent eksportujący przedłożył informacje na temat swojej sprzedaży eksportowej do Wspólnoty w OD, która stanowiła całą sprzedaż eksportową Afryki Południowej do Wspólnoty w tym samym okresie. Jeśli chodzi o ChRL, to współpracę podjął jeden producent eksportujący w zakresie stanowiącym 75 % sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem z ChRL do Wspólnoty. Wreszcie, jeśli chodzi o Ukrainę, żaden z dwóch znanych producentów eksportujących nie współpracował w toku obecnego dochodzenia.

3.2. **Przywóz dumpingowy w okresie objętym dochodzeniem**

(25) Zgodnie z art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego zastosowano tę samą metodologię co w trakcie dochodzenia pierwotnego, tam gdzie okoliczności nie uległy zmianie.

3.2.1. *Indie*

(26) W OD łączna wielkość przywozu SWR z Indii, zarejestrowana w Eurostat, wynosiła 3 869 tony, co stanowi 2,2 % udziału w rynku wspólnotowym.

3.2.1.1. Wartość normalna

(27) Jeśli chodzi o określenie wartości normalnej, to przede wszystkim ustalono w odniesieniu do współpracującego indyjskiego producenta eksportującego, czy jego łączna sprzedaż krajowa produktu podobnego była reprezentatywna, tzn. czy całkowita wielkość wspomnianej sprzedaży reprezentowała co najmniej 5 % łącznej wielkości jego sprzedaży eksportowej do Wspólnoty. Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, takie ustalenie zostało potwierdzone.

(28) Po ujawnieniu informacji współpracujący indyjski producent eksportujący sprzeciwił się metodzie zastosowanej przez Komisję. Utrzymywał on, że dla przeprowadzenia testu reprezentatywności należało wykorzystać wielkość sprzedaży produktu objętego postępowaniem dla pierwszego niezależnego klienta we Wspólnocie, a nie dla powiązanego importera we Wspólnocie. Jednakże art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego stanowi, że w celu ustalenia czy sprzedaż krajowa produktu podobnego jest reprezentatywna, wielkość sprzedaży krajowej należy porównać z wielkością sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem wywiezionego do Wspólnoty, bez sprecyzowania, czy należy wziąć pod uwagę sprzedaż eksportową pierwszemu niezależnemu klientowi czy sprzedaż eksportową powiązanemu importerowi. W konsekwencji stwierdzono, że metoda zastosowana przez Komisję była odpowiednia i zgodna z rozporządzeniem podstawowym. W konsekwencji wspomniany wniosek musiał zostać odrzucony.

(29) Następnie Komisja określiła typy produktów sprzedawanych przez przedsiębiorstwo objęte postępowaniem na rynku krajowym, które były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z typami produktu sprzedawanymi na wywóz do Wspólnoty.

(30) W odniesieniu do każdego typu sprzedawanego przez producenta eksportującego na swoim rynku krajowym i uznanego za bezpośrednio porównywalnego z typem SWR sprzedawanego na wywóz do Wspólnoty ustalono, czy sprzedaż krajowa była

▼B

wystarczająco reprezentatywna dla celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową określonego typu SWR uznano za wystarczająco reprezentatywną w momencie, gdy łączna wielkość sprzedaży krajowej tego typu w OD stanowiła 5 % lub więcej łącznej wielkości sprzedaży porównywalnego typu SWR wywożonego do Wspólnoty. Tak było w przypadku 31 % wszystkich typów wywożonych do Wspólnoty.

(31) Zbadano również, czy krajowa sprzedaż każdego typu produktu dokonywana w ilościach reprezentatywnych może być uważana za dokonaną w zwykłym obrocie handlowym poprzez ustalenie proporcji rentownej sprzedaży danego typu produktu niezależnym klientom. W przypadkach gdy wielkość sprzedaży danego typu produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej lub wyższej od wyliczonego kosztu produkcji, stanowiła ponad 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego typu, a średnia cena ważona tego typu była równa lub wyższa od kosztów produkcji, wartość normalna ustalana była w oparciu o rzeczywistą cenę krajową, obliczoną jako średnia ważona cen łącznej sprzedaży krajowej danego typu zrealizowanej w OD, bez względu na to, czy była to sprzedaż z zyskiem, czy nie. W przypadkach gdy wielkość sprzedaży z zyskiem danego typu produktu stanowiła 80 % lub mniej łącznej wielkości sprzedaży danego typu, lub gdy średnia ważona ceny danego typu była niższa niż koszty produkcji, wartość normalna oparta była na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona sprzedaży z zyskiem wyłącznie dla danego typu, pod warunkiem że sprzedaż ta stanowiła przynajmniej 10 % lub więcej łącznej wielkości sprzedaży danego typu.

(32) W przypadkach gdy wielkość sprzedaży z zyskiem któregokolwiek typu produktu reprezentowała mniej niż 10 % łącznej wielkości sprzedaży danego typu, uznawano, że ten konkretny typ sprzedawany był w ilościach niewystarczających do tego, by jego cena krajowa mogła stanowić odpowiednią bazę dla ustalenia wartości normalnej.

(33) Tam gdzie ceny krajowe określonego typu produktu sprzedawanego przez producenta eksportującego nie mogły być użyte do ustalenia wartości normalnej, czy to z powodu tego, iż dany produkt nie był sprzedawany na rynku krajowym lub nie był sprzedawany w zwykłym obrocie handlowym, konieczne było zastosowanie innej metody. Wobec braku jakiejkolwiek innej rozsądnej metody zastosowano skonstruowaną wartość normalną.

(34) We wszystkich przypadkach, w których użyto wartości normalnej skonstruowanej oraz zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, skonstruowanie wartości normalnej następowało poprzez dodanie do kosztów wytworzenia eksportowanych typów rozsądnej wartości procentowej na wydatki związane ze sprzedażą, wydatki ogólne i administracyjne („wydatki SG&A") oraz odpowiedniej marży zysku. W odniesieniu do powyższego i zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego wielkość kosztów SG&A i kwot zysku ustalono na podstawie faktycznych danych dotyczących produkcji i sprzedaży produktu podobnego na rynku krajowym w zwykłym obrocie handlowym.

(35) Po ujawnieniu informacji współpracujący indyjski producent eksportujący utrzymywał, że przy ustalaniu jego krajowej marży zysku zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, Komisja błędnie włączyła krajową sprzedaż produktów niewchodzących w zakres dochodzenia, tzn. liny zamknięte. Jednakże, jak wskazano w motywie 18, liny zamknięte są wyraźnie objęte definicją produktu objętego postępowaniem nie tylko dla potrzeb niniejszego dochodzenia, lecz również były objęte w dochodzeniu pierwotnym. W konsekwencji wspomniany wniosek musiał zostać odrzucony.

▼B

(36) Indyjski producent eksportujący twierdził, że wartość normalna użyta do obliczenia jego marginesu dumpingu w OD nie odzwierciedlałaby w odpowiedni sposób krajowych cen i kosztów, ponieważ została ustalona na niereprezentacyjnej podstawie, tzn. na podstawie 4 miesięcy OD, a nie 12. Należy zauważyć, że w ramach przeglądu wygaśnięcia i zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, bada się, czy w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo utrzymywania się lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody. W rezultacie potwierdza się lub uchyla ostateczne cła antydumpingowe, podczas gdy indywidualne stawki cła jako takie nie mogą być zmieniane. Ponieważ obliczenie dokładnych marginesów dumpingu w ramach przeglądu wygaśnięcia nie jest w tej sytuacji konieczne, badanie utrzymywania się dumpingu jest oparte na reprezentatywnym zestawie danych w OD. W niniejszym postępowaniu poproszono o dane dotyczące ostatnich miesięcy każdego kwartału i producenci eksportujący zostali poproszeni o przedstawienie uwag odnośnie do ich reprezentatywności. Producent eksportujący nie sprzeciwił się powyższemu podejściu w określonym terminie, lecz jedynie po wizycie weryfikacyjnej na miejscu, tzn. w czasie gdy weryfikacja innego zestawu danych nie byłaby już możliwa. Ponadto producent eksportujący nie wyjaśnił ani nie przedstawił żadnego dowodu, dlaczego w tym konkretnym przypadku wybrane okresy byłyby niereprezentatywne. Powyższy wniosek został w związku z tym odrzucony.

3.2.1.2. Cena eksportowa

(37) Ponieważ cała sprzedaż eksportowa do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem została dokonana na rzecz powiązanych przedsiębiorstw we Wspólnocie, cena eksportowa została skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego na podstawie ceny, za jaką przywożone produkty były najpierw odsprzedawane niezależnemu kupującemu. Dokonano dostosowań w odniesieniu do wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą oraz w odniesieniu do osiągniętych zysków, w celu ustalenia wiarygodnej ceny eksportowej, na poziomie cen CIF na granicy Wspólnoty. W odniesieniu do powyższego dokonano odliczenia SG&A importera powiązanego od ceny odsprzedaży we Wspólnocie. W odniesieniu do marży zysku i z powodu braku współpracy ze strony niepowiązanych importerów uznano, że wobec braku innych wiarygodnych informacji, należy zastosować tę samą marżę zysku, jaką zastosowano w dochodzeniu pierwotnym, tzn. 5 %. Brak było innych informacji wskazujących, że nie była to wiarygodna marża.

3.2.1.3. Porównanie

(38) W celu dokonania obiektywnego porównania według typów produktu na podstawie ceny ex-factory i na tym samym poziomie sprzedaży uwzględniono należycie różnice, które zostały zgłoszone i co do których uznano, że mogą wpłynąć na porównywalność cen. Powyższe dostosowania zostały dokonane w odniesieniu do kosztów transportu, ubezpieczenia, kosztów bankowych i kosztów kredytów zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.

3.2.1.4. Margines dumpingu

(39) W celu obliczenia marginesu dumpingu średnią ważoną wartość normalną porównano do średniej ważonej ceny eksportowej do Wspólnoty według typu produktu. Porównanie to wykazało istnienie istotnego dumpingu w odniesieniu do producenta eksportującego objętego postępowaniem, na poziomie powyżej 10 %. Dla porównania, pierwotne dochodzenie wykazało istnienie marginesu dumpingu na poziomie 39,8 %. W odniesieniu do

▼B

niewspółpracujących producentów eksportujących, dokonano oceny poziomu dumpingu na podstawie danych odnoszących się do wartości normalnej i cen eksportowych zgłoszonych przez wnioskodawcę we wniosku o dokonanie przeglądu. Powyższa ocena wykazała również margines dumpingu na poziomie powyżej 20 %.

3.2.2. *ChRL*

(40) W OD łączna wielkość przywozu lin stalowych z ChRL, zarejestrowana w Eurostacie, wynosiła 1 942 ton, co stanowi 1,1 % udziału w rynku wspólnotowym. Jak wspomniano w motywie 24, jedyny współpracujący producent eksportujący reprezentował 75 % łącznego przywozu chińskiego.

(41) W pierwotnym dochodzeniu czterech chińskich producentów eksportujących współpracowało, jednakże żadnemu z nich nie przyznano traktowania na zasadach gospodarki rynkowej lub traktowania indywidualnego.

3.2.2.1. Kraj analogiczny

(42) Ponieważ gospodarka ChRL znajduje się w okresie przejściowym, wartość normalna musiała być ustalona na podstawie informacji uzyskanych w odpowiednim państwie trzecim o gospodarce rynkowej, zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

(43) W dochodzeniu pierwotnym Polska została użyta jako kraj analogiczny w celu określenia wartości normalnej. Ponieważ Polska jest członkiem Unii Europejskiej od dnia 1 maja 2004 r., nie może już być użyta jako kraj analogiczny dla celu dochodzenia antydumpingowego. Dla celu niniejszego dochodzenia wnioskodawca zaproponował Stany Zjednoczone Ameryki („USA") jako kraj analogiczny.

(44) Jedno stowarzyszenie importerów sprzeciwiło się wyborowi USA i zaproponowało Koreę Południową jako odpowiedni kraj analogiczny. Jednakże żaden z producentów w USA i Korei Południowej nie był skłonny współpracować w toku niniejszego przeglądu wygaśnięcia.

(45) W świetle powyższego służby Komisji zbadały możliwość wybrania innego kraju analogicznego, takiego jak Norwegia, Tajlandia, Indie i Turcja. Jeżeli chodzi o Norwegię i Tajlandię, to również w tym przypadku żaden producent w tych krajach nie był skłonny do współpracy.

(46) Tylko jeden producent SWR w Turcji współpracował w trakcie dochodzenia odpowiadając na kwestionariusz i godząc się na przeprowadzenie wizyt weryfikacyjnych na miejscu. Dochodzenie wykazało istnienie rynku konkurencyjnego na SWR w Indiach, gdzie dostawy od dwóch producentów krajowych stanowiły około 83 % udziału w rynku, i gdzie istnieje konkurencja ze strony przywozu z krajów trzecich. Cła przywozowe w Turcji są niskie i nie ma żadnych innych ograniczeń dla przywozu SWR do Turcji. Wielkość produkcji w Turcji była ponad pięciokrotnie większa od wielkości chińskiego wywozu produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty. W związku z powyższym rynek turecki został uznany za wystarczająco reprezentatywny w celu określenia wartości normalnej dla ChRL. Wreszcie, jak wspomniano w motywie 19, produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym w Turcji był podobny do produktu wywożonego przez chińskiego producenta eksportującego do Wspólnoty.

(47) Po ujawnieniu informacji jedno stowarzyszenie importerów sprzeciwiło się wyborowi Turcji jako kraju analogicznego. Jednakże wniosek ten nie był uzasadniony i w związku z tym musiał zostać odrzucony.

▼B

(48) W związku z powyższym stwierdza się zatem, że Turcja stanowi odpowiedni kraj analogiczny dla celu ustanowienia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3.2.2.2. Wartość normalna

(49) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, wartość normalna została określona na podstawie zweryfikowanych informacji uzyskanych od producenta współpracującego w kraju analogicznym, tzn. na podstawie ceny uiszczonej lub należnej na rynku krajowym Turcji przez niezależnych klientów, ponieważ sprzedaż ta została uznana za dokonaną w zwykłym obrocie handlowym.

(50) W związku z powyższym normalna wartość została ustalona jako średnia ważona krajowych cen sprzedaży niepowiązanym klientom przez współpracującego producenta w Turcji.

3.2.2.3. Cena eksportowa

(51) Zważywszy, że sprzedaż eksportowa producenta współpracującego stanowiła 75 % przywozu WE produktu objętego postępowaniem z ChRL w OD, cena eksportowa została ustalona na podstawie informacji dostarczonych przez współpracującego producenta eksportującego w ChRL. Ponieważ całkowita sprzedaż eksportowa do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem odbywała się bezpośrednio do niezależnych klientów we Wspólnocie, cenę eksportową określono zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego na podstawie cen faktycznie uiszczonych lub należnych.

3.2.2.4. Porównanie

(52) W celu dokonania obiektywnego porównania według typów produktu na podstawie ceny ex-factory i na tym samym poziomie sprzedaży, uwzględniono należycie różnice, które zostały zgłoszone i co do których uznano, że mogą wpłynąć na porównywalność cen. Powyższe dostosowania zostały dokonane w odniesieniu do kosztów transportu, ubezpieczenia, kosztów bankowych i kosztów kredytów zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.

(53) Dla niektórych typów produktów sprzedawanych na rynku krajowym w Turcji konieczne było dokonanie dostosowań, aby uczynić je porównywalnymi z chińskimi typami wywożonymi. Dokonano dostosowań ze względu na różnice wartości fizycznych produktów zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego, takich jak średnica, wytrzymałość na rozciąganie i rdzeń. Dostosowania były oparte na różnicach cen danych typów na rynku tureckim.

3.2.2.5. Margines dumpingu

(54) W celu obliczenia marginesu dumpingu średnią ważoną wartość normalną porównano do średniej ważonej ceny eksportowej do Wspólnoty według typu produktu. Porównanie to wykazało istnienie istotnego dumpingu przywozu produktu objętego postępowaniem przez producenta współpracującego, na poziomie powyżej 65 %. Dla porównania, pierwotne dochodzenie wykazało istnienie marginesu dumpingu na poziomie 60,4 %.

3.2.3. *Republika Południowej Afryki*

(55) W OD całkowita wielkość przywozu SWR z Republiki Południowej Afryki zarejestrowana w Eurostacie wynosiła 278 ton, co stanowi 0,1 % udziału w rynku wspólnotowym, tzn. stanowi poziom *de minimis*. Jedyny znany producent eksportujący reprezentował 100 % wspomnianego przywozu.

▼B

(56) Wobec braku pełnej współpracy ze strony południowoafrykańskiego producenta eksportującego, jak zostało to przedstawione w motywie 57, konieczne było dokonanie ustaleń w oparciu o fakty dostępne, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

(57) Jedyny znany producent eksportujący dostarczył jedynie informacji na temat swojej sprzedaży eksportowej do Wspólnoty, ale nie przedstawił żadnych informacji w odniesieniu do kosztów i cen produktu podobnego na rynku krajowym. Wobec powyższego określenie wartości normalnej dla OD nie było możliwe. Niemniej jednak producent eksportujący przyznał, że w OD dumping nadal miał miejsce. Na tej podstawie i wobec braku innych wiarygodnych informacji stwierdzono kontynuację dumpingu na znacznym poziomie w OD.

3.2.4. *Ukraina*

(58) W OD całkowita wielkość przywozu SWR z Ukrainy zarejestrowana w Eurostacie wynosiła 1 695 ton, co stanowi 1 % udziału w rynku wspólnotowym, co zostało uznane za udziału w rynku na poziomie *de minimis*.

(59) Wobec braku jakiejkolwiek współpracy ze strony Ukrainy konieczne było dokonanie ustaleń w oparciu o fakty dostępne, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Na tej podstawie wartość normalna ustalona dla kraju analogicznego została porównana z ceną eksportową określoną we wniosku o dokonanie przeglądu przedstawionym przez wnioskodawcę. W rezultacie ustalono margines dumpingu na poziomie ponad 65 % dla OD.

3.3. **Zmiany w przywozie w przypadku uchylenia środków**

3.3.1. *Uwagi wstępne*

(60) Spośród ośmiu indyjskich producentów eksportujących wymienionych w skardze jeden współpracował w toku dochodzenia. Spośród dwóch południowoafrykańskich producentów eksportujących wymienionych w skardze tylko jeden współpracował częściowo. Nie ma innych znanych producentów w Republice Południowej Afryki. Jeżeli chodzi o Ukrainę, żaden z dwóch znanych producentów eksportujących nie współpracował i, podobnie jak wyżej, nie ma innych znanych producentów na Ukrainie. Spośród dziewięciu znanych chińskich producentów eksportujących tylko jeden współpracował w toku dochodzenia.

3.3.2. *Indie*

3.3.2.1. Uwagi wstępne

(61) Siedmiu z ośmiu znanych producentów w Indiach nie współpracowało podczas obecnego przeglądu wygaśnięcia. Zauważa się, że w pierwotnym dochodzeniu sześciu z powyższych producentów sprzedawało SWR wyłącznie na rynku krajowym lub na inne rynki krajów trzecich i w związku z tym nie byli objęci pierwotnym dochodzeniem. Ponadto na skutek braku współpracy z ich strony w toku obecnego dochodzenia, nie było dostępnych informacji odnośnie do ich mocy produkcyjnej i wielkości produkcji, zapasów i sprzedaży na rynki inne niż rynek wspólnotowy. W tej sytuacji badanie prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu w wypadku zniesienia środków było oparte na dostępnych informacjach, tzn. informacjach dostarczonych przez współpracującego producenta eksportującego. Informacje związane z cenami importowymi eksporterów innych niż eksporter współpracujący, ustalone na podstawie danych Eurostatu, również były poddane analizie. W celu ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu w wypadku zniesienia środków, zbadano politykę cenową współpracującego producenta eksportującego w odniesieniu do innych rynków eksportowych, jego ceny ekspor-

▼B

towe do Wspólnoty, moce produkcyjne i zapasy. Oceniono również prawdopodobny wpływ środków na ceny innych przywozów.

3.3.2.2. Zależność między cenami eksportowymi do krajów trzecich i cenami eksportowymi do Wspólnoty

(62) Ustalono, że średnia cena eksportowa sprzedaży do krajów niebędących członkami UE była znacznie poniżej średniej ceny eksportowej do Wspólnoty, jak również poniżej cen na rynku krajowym, co wskazywało na bardzo duże prawdopodobieństwo dumpingu wywozu do krajów niebędących członkami UE na poziomie, który był nawet wyższy od poziomu sprzedaży eksportowej do Wspólnoty. Należy jednakże zauważyć, że w OD obowiązywało zobowiązanie cenowe dotyczące cen minimalnych, które obligowało producenta eksportującego objętego postępowaniem do respektowania pewnego poziomu cen w wywozie do Wspólnoty. Ustalono, że niektóre ceny były nieznacznie wyższe od poziomu ustalonego w zobowiązaniu, ale większość cen sprzedaży była na poziomie zobowiązania. Sprzedaż eksportera do krajów niebędących członkami UE była dokonywana w znacznych ilościach, stanowiąc 86 % łącznej sprzedaży eksportowej. A zatem uznano, że poziom cen eksportowych do innych krajów trzecich może być wskaźnikiem prawdopodobnego poziomu cen sprzedaży eksportowej do Wspólnoty w wypadku uchylenia środków. Na tej podstawie i zważywszy na niski poziom cen na rynkach krajów trzecich stwierdzono, iż jest prawdopodobne, że producent współpracujący zmniejszy swoje ceny eksportowe do Wspólnoty, co w konsekwencji podwyższyłoby również poziom dumpingu.

(63) Zauważa się, że margines dumpingu ustalony w OD był znaczny. Na tej podstawie należy uznać, że nawet jeśli poziomy cen do Wspólnoty pozostaną na tym samym poziomie lub wzrosną, kontynuacja dumpingu jest wysoce prawdopodobna, jeśli obowiązujące środki zostaną uchylone. W świetle polityki eksportowej do Wspólnoty realizowanej przez wspomniane przedsiębiorstwo w przeszłości (tzn. w pierwotnym dochodzeniu ustalono, że przedsiębiorstwo eksportowało do UE znaczne ilości na poziomie dumpingowym), jak również w świetle strategii cenowych przedsiębiorstwa w wywozie na rynki innych krajów trzecich, jest bardziej prawdopodobne, że wszelki dalszy wywóz do Wspólnoty byłby dokonywany na podstawie niższych, i w konsekwencji dumpingowych, poziomów cen.

3.3.2.3. Zależność między cenami eksportowymi do krajów trzecich a poziomem cen we Wspólnocie

(64) Zauważa się ponadto, iż ustalono, że ceny eksportowe do krajów trzecich były średnio poniżej cen sprzedaży przemysłu wspólnotowego we Wspólnocie, co oznacza, że dominujący poziom cen produktu objętego dochodzeniem na rynku wspólnotowym sprawia, że rynek wspólnotowy jest bardzo atrakcyjny dla eksporterów w Indiach. Na tej podstawie uznano, że istnieje rzeczywiście zachęta ekonomiczna do przesunięcia wywozów z krajów niebędących członkami UE na bardziej opłacalny rynek wspólnotowy w przypadku uchylenia obowiązujących środków.

3.3.2.4. Ceny eksporterów niewspółpracujących

(65) Ceny Eurostat na łączny przywóz produktu objętego postępowaniem, wyłączając produkty eksportera współpracującego, są znacznie niższe od cen przywozu eksportera współpracującego. Wobec braku innych informacji ustalono na podstawie wartości normalnej producenta współpracującego, iż poziom dumpingu

▼B

powyższego przywozu byłby znaczny. W przypadku braku zastosowania środków, nie ma powodów by stwierdzić, że wspomniany przywóz nie byłby realizowany po cenach dumpingowych, ale w większych ilościach.

3.3.2.5. Niewykorzystane moce i zapasy

(66) Współpracujący producent indyjski, pomimo zwiększenia wykorzystania mocy w ostatnich latach, nadal posiada znaczne wolne moce stanowiące prawie pięciokrotność wielkości wywozu do Wspólnoty w OD. Ponadto zapasy, chociaż malejące, są znaczne i pod koniec OD stanowiły znaczną część wielkości wywozu do Wspólnoty. A zatem zdolność znaczącego zwiększenia wielkości wywozu do WE istnieje, w szczególności ponieważ brak przesłanek, że rynki krajów trzecich lub rynek krajowy mogłyby wchłonąć dodatkową produkcję. Odnośnie do powyższego należy zauważyć, że jest bardzo mało prawdopodobne, by rynek krajowy w Indiach, z racji obecności ośmiu konkurujących producentów, był w stanie wchłonąć całe wolne moce danego producenta eksportującego. W rzeczywistości według wniosku o dokonanie przeglądu, wolne moce wszystkich indyjskich producentów oszacowano na 35 000 ton, co stanowi prawie 20 % konsumpcji we Wspólnocie.

3.3.3. *ChRL*

3.3.3.1. Uwagi wstępne

(67) Jak wspomniano w motywie 41, żadnemu przedsiębiorstwu chińskiemu nie przyznano statusu gospodarki rynkowej lub indywidualnego traktowania w dochodzeniu pierwotnym, tzn. wszystkie przedsiębiorstwa podlegają jednolitej ogólnokrajowej stawce cła antydumpingowego w wysokości 60,4 %. Wielkość przywozu z ChRL zmniejszyła się znacząco, tzn. z 11 484 ton w OD będącego przedmiotem dochodzenia pierwotnego (EU15) do 1 942 ton w OD (EU25). Obecny udział w rynku ChRL jest nieznacznie powyżej *de minimis*, tzn. 1,1 %. Jednakże zauważa się, że przywóz chiński wykazywał od 2001 r. tendencję zwyżkową. Wywóz do WE ze strony jedynego współpracującego chińskiego producenta eksportującego stanowił 75 % łącznego wywozy chińskiego, co wynosiło 1 456 ton w OD. Istnieje jeszcze siedmiu innych producentów eksportujących, którzy wywozili jedynie małe ilości do Wspólnoty w OD.

(68) W celu ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu w przypadku uchylenia środków, zbadano politykę cenową producenta eksportującego na inne rynki eksportowe, jego ceny eksportowe do Wspólnoty, prawdopodobny wpływ na ceny pozostałego wywozu, jego zdolności produkcyjne i zapasy. Informacje dotyczące cen importowych eksporterów innych niż eksporter współpracujący zostały ustalone na podstawie danych Eurostatu.

3.3.3.2. Zależność między cenami eksportowymi do krajów trzecich i cenami eksportowymi do Wspólnoty

(69) Ceny eksportowe z ChRL do USA, będącego jednym z głównych rynków eksportowych dla chińskich producentów eksportujących oraz rynkiem, na którym nie obowiązują żadne środki, były średnio rzecz biorąc znacznie poniżej cen eksportowych do Wspólnoty. Ponieważ, jak stwierdzono w motywie 54, sprzedaż eksportowa z ChRL do Wspólnoty była dokonywana na poziomie dumpingowym, wskazuje to na to, że poziom dumpingu produktów wywożonych do USA i na rynki innych krajów trzecich był prawdopodobnie nawet wyższy od poziomu dumpingu sprzedaży eksportowej do Wspólnoty. Uznano również, że poziom cen eksportowych do USA i innych krajów trzecich może być wskaźnikiem prawdopodobnego poziomu cen sprze-

▼B

daży eksportowej do Wspólnoty w wypadku uchylenia środków. Na tej podstawie i zważywszy na niski poziom cen na rynki krajów trzecich, stwierdzono, że istnieje znaczący margines zmniejszenia cen eksportowych do Wspólnoty, co w konsekwencji podwyższyłoby również poziom dumpingu.

3.3.3.3. Zależność między cenami eksportowymi do krajów trzecich a poziomem cen we Wspólnocie

(70) Ustalono ponadto, że poziom cen sprzedaży przemysłu wspólnotowego we Wspólnocie był średnio znacząco wyższy od poziomu cen eksportowych współpracującego chińskiego eksportera na inne rynki krajów trzecich. Jak zostało już wskazane w motywie 64 dotyczącym Indii, fakt, że ogólnie dominujący poziom cen dla produktu objętego postępowaniem na rynku wspólnotowym sprawia, że rynek wspólnotowy jest bardzo atrakcyjny, ma również zastosowanie do eksporterów z ChRL. Wyższy poziom cen na rynku wspólnotowym jest zachętą dla zwiększenia wywozu do Wspólnoty.

3.3.3.4. Ceny eksporterów niewspółpracujących

(71) Ceny Eurostat na łączny przywóz produktu objętego postępowaniem, wyłączając produkty eksportera współpracującego, są niższe od cen eksportera współpracującego. Na podstawie wartości normalnej obliczonej dla kraju analogicznego, poziom dumpingu powyższego przywozu byłby znacząco wyższy. W przypadku braku zastosowania środków, nie ma powodów by stwierdzić, że wspomniany przywóz nie byłby realizowany po cenach dumpingowych, ale w większych ilościach.

3.3.3.5. Niewykorzystane moce i zapasy

(72) Współpracujący producent chiński, pomimo nieznacznego zwiększenia wykorzystania mocy w ostatnich latach, nadal posiada znaczne wolne moce stanowiące prawie czterokrotność wielkości wywozu do Wspólnoty w OD. Według wniosku o dokonanie przeglądu, wolne moce wszystkich producentów eksportujących w ChRL oszacowano na 270 000 ton. A zatem zdolność znaczącego zwiększenia wielkości wywozu do WE istnieje, w szczególności z powodu braku przesłanek, że rynki krajów trzecich lub rynek krajowy mogłyby wchłonąć dodatkową produkcję. Odnośnie powyższego należy zauważyć, że jest bardzo mało prawdopodobne, by rynek krajowy w ChRL, z racji obecności znaczącej liczby konkurujących producentów, byłby w stanie wchłonąć wszystkie wolne moce.

3.3.3.6. Praktyki mające na celu obejście środków

(73) Zauważa się, iż ustalono, że środki obowiązujące na przywóz z ChRL produktu objętego postępowaniem były obchodzone poprzez dokonywanie przeładunku w Maroku. To wskazuje na wyraźne zainteresowanie rynkiem wspólnotowym sprzedawców chińskich WSR i na ich niezdolność do konkurowania na rynku wspólnotowym na poziomie niedumpingowym. Uznano to za dalszy wskaźnik prawdopodobnego zwiększenia wielkości chińskiego wywozu i jego wwozu na rynek wspólnotowy po cenach dumpingowych w przypadku uchylenia środków.

3.3.4. *Republika Południowej Afryki*

3.3.4.1. Uwagi wstępne

(74) Istnieje tylko jeden znany producent w Republice Południowej Afryki. Producent ten częściowo współpracował w niniejszym dochodzeniu przeglądowym.

▼B

(75) Przywóz z Republiki Południowej Afryki zmniejszył się znacząco od czasu nałożenia środków ostatecznych. Udział w rynku przywozu z Republiki Południowej Afryki był poniżej progu *de minimis* (1 %) w OD. A zatem łączny wywóz z Republiki Południowej Afryki w OD wynosił 278 ton, z których znacząca część była wysyłana do składu celnego w Rotterdamie, z którego towar ten był następnie ponownie wywożony i nie przechodził odprawy celnej w UE. Jedynie niewielkie ilości produktu objętego postępowaniem zostały dopuszczone do wolnego obrotu w UE.

(76) Jak wspomniano w motywach 57 i 60, konieczne było dokonanie ustaleń w oparciu o fakty dostępne, w szczególności w odniesieniu do sytuacji południowoafrykańskiego rynku krajowego. Ponieważ niewiele informacji jest dostępnych o przemyśle południowoafrykańskim, poniższe wnioski oparte są na informacjach określonych we wniosku o dokonanie przeglądu przedłożonym przez wnioskodawcę i na publicznie dostępnych statystykach handlowych.

(77) W celu ustalenia prawdopodobieństwa ponownego dumpingu w przypadku uchylenia środków zbadano informacje dostarczone przez eksportera współpracującego odnoszącą się do cen eksportowych do Wspólnoty i krajów trzecich, niewykorzystane moce i zapasy.

3.3.4.2. Zależność między cenami eksportowymi do krajów trzecich i cenami eksportowymi do Wspólnoty

(78) Jak zostało już wyjaśnione w motywie 76, nie dostarczono żadnych informacji odnośnie do cen krajowych. W związku z powyższym wykorzystano informacje o cenach krajowych określone we wniosku. W odniesieniu do cen na rynkach eksportowych innych niż rynek wspólnotowy, zanalizowano pięć głównych miejsc przeznaczenia wywozu. W każdym przypadku ceny eksportowe do krajów trzecich kształtowały się poniżej cen krajowych. Zakładając, że te ceny eksportowe będą służyły za najniższy poziom możliwy do zaakceptowania przez eksportera po ponownym wejściu na rynek wspólnotowy, jest oczywiste, że wspomniany wywóz będzie prawdopodobnie nadal dokonywany po cenach dumpingowych.

3.3.4.3. Zależność między cenami eksportowymi do państw trzecich a poziomem cen eksportowych do Wspólnoty

(79) Badanie średniej ceny sprzedaży eksportowej na pięć głównych rynków eksportowych innych niż rynek wspólnotowy wykazało, że sprzedaż ta była dokonywana po cenach znacząco niższych od cen eksportowych do Wspólnoty. Podobnie jak w przypadku Indii, wynika to przynajmniej częściowo z faktu, że w OD obowiązywało zobowiązanie dotyczące cen minimalnych, które obligowało producenta eksportującego objętego postępowaniem do respektowania pewnego poziomu cen w wywozie do Wspólnoty. Ustalono, że wszystkie ceny są nieznacznie wyższe od poziomu cen ustalonych w zobowiązaniu.

(80) A zatem uznano, że poziom cen eksportowych do wyżej wymienionych pięciu rynków eksportowych poza Wspólnotą może być wskaźnikiem prawdopodobnego poziomu cen sprzedaży eksportowej do Wspólnoty w wypadku uchylenia środków. Na tej podstawie stwierdzono, że istnieje znaczący margines do zmniejszenia cen eksportowych do Wspólnoty przez jedynego południowoafrykańskiego eksportera, co w konsekwencji podwyższyłoby również poziom dumpingu.

▼B

3.3.4.4. Zależność między cenami eksportowymi do krajów trzecich a poziomem cen we Wspólnocie

(81) Ustalono ponadto, że ceny na rynku wspólnotowym były średnio znacząco wyższe od cen eksportowych na pięć głównych rynków eksportowych poza Wspólnotą. Jak wspomniano już w motywie 64 dla Indii i w motywie 70 dla ChRL, fakt ten sprawia, że rynek wspólnotowy będzie bardzo atrakcyjny w przyszłości w przypadku uchylenia środków. Pod tym względem uznano, że wyższy poziom cen na rynku wspólnotowym jest zachętą dla zwiększenia eksportu na rynek wspólnotowy.

3.3.4.5. Niewykorzystane moce i zapasy

(82) Od czasu nałożenia cła ostatecznego częściowo współpracujący producent eksportujący zgromadził znaczące zapasy i wolne moce, przy czym poziom tych ostatnich był ponad 40 % większy od poziomu zainstalowanej mocy. Zgodnie z wnioskiem wolne moce oszacowano na 23 000–25 000 ton. A zatem zdolność znaczącego zwiększenia wielkości wywozu do Wspólnoty istnieje, w szczególności z powodu braku przesłanek, że rynki krajów trzecich lub rynek krajowy mogłyby wchłonąć dodatkową produkcję.

3.3.5. *Ukraina*

3.3.5.1. Uwagi wstępne

(83) Zważywszy na brak jakiejkolwiek współpracy ze strony dwóch znanych ukraińskich producentów eksportujących, ustalenia oparto na dostępnych faktach, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Ponieważ niewiele informacji jest dostępnych o przemyśle ukraińskim, poniższe wnioski oparte są na informacjach określonych we wniosku o dokonanie przeglądu przedłożonym przez wnioskodawcę i na publicznie dostępnych statystykach handlowych. Zauważa się brak innych znanych producentów na Ukrainie oraz fakt, że następujące względy dotyczące w szczególności mocy produkcyjnych odnoszą się do dwóch znanych producentów eksportujących.

(84) W celu ustalenia prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku uchylenia środków zbadano ceny eksportowe do krajów trzecich, niewykorzystane moce i zapasy.

3.3.5.2. Zależność między cenami eksportowymi do krajów trzecich a poziomem cen eksportowych do Wspólnoty

(85) W związku z brakiem innych wiarygodnych informacji, wzięto pod uwagę informacje podane we wniosku, dotyczące wywozu do Rosji i USA, oparte na publicznie dostępnych statystykach. Analiza dostępnych danych liczbowych wykazała, że średnie ceny eksportowe do wyżej wymienionych krajów były znacząco poniżej średnich cen eksportowych do Wspólnoty. Jak zostało to już wyjaśnione powyżej w przypadku Indii, ChRL i Republiki Południowej Afryki, ceny eksportowe do innych krajów trzecich były uznane za wskaźnik prawdopodobnego poziomu cen sprzedaży eksportowej w przypadku uchylenia środków. Na tej podstawie stwierdzono, że istnieje znaczący margines do zmniejszenia cen eksportowych do Wspólnoty, z bardzo dużym prawdopodobieństwem zmniejszenia ich do poziomu dumpingowego.

3.3.5.3. Niewykorzystane moce

(86) Zgodnie z dowodami dostępnymi we wniosku szacunkowe moce produkcyjne na Ukrainie wynoszą do 100 000 ton, z których jedynie 50 % jest wykorzystywanych w rzeczywistej produkcji. Wolne moce w wysokości 50 000 ton reprezentowałyby

▼B

najwyższy poziom wolnych mocy spośród wszystkich krajów, których dotyczy postępowanie i stanowiłyby ponad jedną trzecią konsumpcji we Wspólnocie. A zatem zdolność zwiększenia wielkości wywozu do Wspólnoty jest w wypadku Ukrainy wyraźnie największa spośród wszystkich krajów, których dotyczy postępowanie, w szczególności z powodu braku przesłanek, że rynki krajów trzecich lub rynek krajowy mogłyby wchłonąć dodatkową produkcję.

3.3.5.4. Naruszenie zobowiązania i obejście środków

(87) W 1999 r. w ramach pierwotnego dochodzenia Komisja przyjęła zobowiązanie oferowane przez jednego z eksporterów ukraińskich. Następnie Komisja ustaliła, że nastąpiło naruszenie zobowiązania w dwóch aspektach. Po pierwsze, eksporter ukraiński objęty postępowaniem dostarczał, i po drugie, eksporter wystawiał faktury w ramach zobowiązania dla typów produktów, które nie są objęte zakresem zobowiązania, w ten sposób korzystając nadmiernie ze zwolnienia z opłaty ceł antydumpingowych. W konsekwencji, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1678/2003 Komisja wycofała się z przyjęcia zobowiązania.

(88) Ponadto w następstwie nałożenia istniejących środków na przywóz SWR z Ukrainy ustalono, że miało miejsce obejście tych środków poprzez przywóz SWR z Mołdowy. Jak wspomniano w motywie 3, istniejące środki były odpowiednio rozszerzone na przywóz SWR wysyłanych z Mołdowy.

(89) Chociaż naruszenie zobowiązania i praktyki obchodzenia środków w przeszłości same w sobie nie usprawiedliwiają wyciągania wniosków co do praktyk dumpingowych w przyszłości, stwierdzono, że w tym przypadku takie praktyki stanowią dodatkowe czynniki wskazujące na zainteresowanie eksporterów wejściem na rynek wspólnotowy i na ich niezdolność do konkurowania na rynku wspólnotowym na poziomie niedumpingowym.

3.4. **Wniosek**

(90) Stwierdzono utrzymywanie się znaczącego dumpingu we wszystkich przypadkach, chociaż wielkości przywozu dla Republiki Południowej Afryki i Ukrainy były na poziomie *de minimis*.

(91) Jeśli chodzi o badanie prawdopodobieństwa utrzymywania się lub ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku uchylenia środków antydumpingowych, zanalizowano wolne moce i niewykorzystane zapasy, jak również strategie cenowe i eksportowe na różnych rynkach. Badanie wykazało istnienie znaczących wolnych mocy i zgromadzonych zapasów we wszystkich krajach wywozu, których dotyczy postępowanie. Ustalono ponadto, że ceny eksportowe do innych krajów trzecich były generalnie na znacząco niższym poziomie od cen na rynek wspólnotowy i dlatego też Wspólnota pozostawała atrakcyjnym rynkiem dla producentów eksportujących we wszystkich krajach, których dotyczy postępowanie. W związku z powyższym stwierdzono, iż jest wysoce prawdopodobne, że wywóz z krajów, których dotyczy postępowanie do krajów trzecich byłby ponownie skierowywany do Wspólnoty w przypadku braku środków antydumpingowych przy dostępie do rynku wspólnotowego. Ponadto dostępne wolne moce produkcyjne prawdopodobnie doprowadziłyby do zwiększenia przywozu ze wszystkich krajów, których dotyczy postępowanie.

(92) Analiza strategii cenowych wszystkich krajów, których dotyczy postępowanie wykazała ponadto, że wspomniany przywóz prawdopodobnie byłby dokonywany po cenach dumpingowych. W przypadku ChRL i Ukrainy, za powyższymi wnioskami przemawiał fakt ustalenia, że dokonywano obejścia istniejących środków poprzez przywóz z innych krajów, co wskazywało na

▼B

to, że kraje wywozu nie były w stanie konkurować na rynku wspólnotowym po uczciwych cenach.

(93) W świetle powyższego ustalono w stosunku do wszystkich krajów, których dotyczy postępowanie, prawdopodobieństwo utrzymywania się lub ponownego wystąpienia dumpingu w znaczących ilościach w przypadku wygaśnięcia środków.

4. DEFINICJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

4.1. Produkcja wspólnotowa

(94) W obrębie Wspólnoty produkt objęty postępowaniem jest wytwarzany przez 30 producentów, którzy stanowią łączną produkcję wspólnotową w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

4.2. Przemysł wspólnotowy

(95) Należy zauważyć, że w pierwotnym dochodzeniu przemysł wspólnotowy obejmował 20 producentów. Dziewięć z tych przedsiębiorstw nie współpracowało w dochodzeniu przeglądowym. I odwrotnie, sześć przedsiębiorstw niestanowiących części przemysłu wspólnotowego w dochodzeniu pierwotnym poparło wniosek o dokonanie przeglądu oraz zgodziło się współpracować w dochodzeniu przeglądowym. Odpowiednio, następujących 17 producentów poparło skargę i zgodziło się współpracować:

— Bridon International Ltd (Zjednoczone Królestwo),

— BTS Drahtseile GmbH (Niemcy),

— Cables y Alambres especiales, SA (Hiszpania),

— CASAR Drahtseilwerk Saar GmbH (Niemcy),

— D. Koronakis SA (Grecja),

— Drahtseilwerk GmbH (Niemcy),

— Drahtseilwerk Hemer GmbH and Co. KG (Niemcy),

— Drahtseilerei Gustav Kocks GmbH (Niemcy),

— Drumet SA (Polska),

— Hamburger Drahtseilerei A. Steppuhn GmbH (Niemcy),

— Iscar Funi Metalliche Srl (Włochy),

— Manuel Rodrigues de Oliveira Sa & Filhos, SA (Portugalia),

— Metalcavi wire ropes Srl (Włochy),

— Metal Press Srl (Włochy),

— Trefileurope (Francja),

— WADRA GmbH (Niemcy),

— Westfälische Drahtindustrie GmbH (Niemcy).

Jak wskazano w motywie 12, dokonano doboru próby składającej się z pięciu przedsiębiorstw.

(96) Wspomniane przedsiębiorstwa w pełni współpracowały podczas dochodzenia. Pięciu objętych próbą producentów wspólnotowych stanowiło 30 % łącznej wspólnotowej produkcji w OD, podczas gdy 17 wyżej wymienionych producentów wspólnotowych reprezentowało 68 % łącznej produkcji wspólnotowej w OD.

(97) W konsekwencji uznaje się, że 17 wyżej wymienionych producentów wspólnotowych reprezentuje znaczną część łącznej produkcji wspólnotowej produktu podobnego. Dlatego też stwier-

▼B

dzono, iż 17 wyżej wymienionych producentów wspólnotowych stanowi przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i są oni zwani dalej „przemysłem wspólnotowym".

5. SYTUACJA NA RYNKU WSPÓLNOTOWYM

5.1. Konsumpcja na rynku wspólnotowym

(98) Konsumpcja we Wspólnocie została ustalona na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym, wielkości sprzedaży innych producentów wspólnotowych na rynku wspólnotowym oraz danych Eurostatu dotyczących całego przywozu UE.

(99) Pomiędzy 2001 r. i OD konsumpcja we Wspólnocie zmniejszyła się o 9 %. Precyzując – zmniejszyła się o 3 % pomiędzy 2001 r. a 2002 r. i o dalsze 6 % pomiędzy 2002 r. i 2003 r. Następnie osiągnęła ogólną stabilność na wyżej wymienionym poziomie w OD.

	2001	2002	2003	OD
Łączna konsumpcja WE (tony)	194 547	187 845	176 438	177 825
Wskaźnik (2001 = 100)	*100*	*97*	*91*	*91*

5.2. Przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie

5.2.1. *Kumulacja*

(100) W dochodzeniu pierwotnym przywóz SWR pochodzących z ChRL, Indii, Republiki Południowej Afryki i Ukrainy oceniono w sposób skumulowany zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Zbadano, czy ocena skumulowana byłaby również odpowiednia w obecnym dochodzeniu.

(101) Odnośnie do powyższego stwierdzono, że ustalony margines dumpingu w przywozie z każdego kraju przekracza poziom *de minimis*. W odniesieniu do ilości wywożonych przez każdy z czterech krajów, których dotyczy postępowanie, to, jak zostało stwierdzone w motywach 22 do 24, uznano, że w wypadku uchylenia środków, przywóz z każdego kraju, którego dotyczy postępowanie prawdopodobnie wzrósłby do poziomu znacząco przekraczającego poziom osiągnięty w OD, a z całą pewnością przekroczyłby próg nieistotności.

(102) W odniesieniu do warunków konkurencji, dochodzenie wykazało, że SWR przywożone z krajów, których dotyczy postępowanie, rozpatrywane według typów, były podobne pod względem wszystkich swych podstawowych cech fizycznych i technicznych. Ponadto te typy SWR były wymienne z innymi typami przywożonymi z krajów, których dotyczy postępowanie i typami produkowanymi we Wspólnocie oraz zostały wprowadzone na rynek Wspólnoty w tym samym okresie, porównywalnymi kanałami sprzedaży i w podobnych warunkach handlowych. Importowane SWR uznano zatem za konkurencyjne względem siebie i dla WSR produkowanych we Wspólnocie.

(103) W związku z powyższym Komisja uznała, że wszystkie kryteria podane w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego są spełnione. W związku z tym przywóz z czterech krajów, których dotyczy postępowanie, oceniono w sposób skumulowany.

5.2.2. *Wielkość, udział w rynku i ceny przywozu*

(104) W odniesieniu do czterech krajów, których dotyczy postępowanie, wielkość przywozu, udział w rynku i średnie ceny zmieniały się w sposób przedstawiony poniżej. Podane poniżej trendy

▼B

cenowe są oparte na cenach przywozu Eurostatu i obejmują cła antydumpingowe oraz szacunkowe koszty ponoszone po przywozie.

(105) Wielkość przywozu pochodzącego z czterech krajów, których dotyczy postępowanie, najpierw wzrosła i osiągnęła poziom 9 153 ton w 2002 r., co odpowiada udziałowi w rynku w wysokości 4,9 %, po czym spadła do poziomu 7 784 ton w OD, co odpowiada udziałowi w rynku w wysokości 4,4 %. W OD dotyczącym dochodzenia pierwotnego, skumulowany udział w rynku czterech krajów, których dotyczy postępowanie, wynosił 14, 3 %.

(106) Ceny przywozu z czterech krajów, których dotyczy postępowanie, zmniejszyły się średnio z 1 364 EUR/tonę w 2001 r. do 1 296 EUR/tonę w OD.

(107) Badanie wykazało, że przywóz z zkrajów, których dotyczy postępowanie, podcinały ceny przywozu realizowanego przez przemysł wspólnotowy o 36 %–68 % w OD.

	2001	2002	2003	OD
Wielkość przywozu z czterech krajów, których dotyczy postępowanie (tony)	7 951	9 153	7 168	7 784
Udział w rynku przywozu z czterech krajów, których dotyczy postępowanie	4,1 %	4,9 %	4,1 %	4,4 %
Ceny przywozu z czterech krajów, których dotyczy postępowanie (EUR/tona)	1 364	1 450	1 331	1 296

5.3. **Przywóz, w odniesieniu do którego stwierdzono obejście środków**

(108) Jak wspomniano w motywie 3, ustalono ponadto, iż miało miejsce obejście środków pierwotnych dotyczących Ukrainy i ChRL, poprzez, odpowiednio, Mołdowę i Maroko. W konsekwencji cło antydumpingowe nałożone na przywóz pochodzący z ChRL zostało rozszerzone na przywóz takich samych stalowych lin i kabli wysyłanych z Maroka, z wyjątkiem tych produkowanych przez producenta rzeczywiście pochodzącego z Maroka. Podobnie ostateczne cło antydumpingowe nałożone na przywóz pochodzący z Ukrainy zostało rozszerzone na przywóz takich samych stalowych lin i kabli wysyłanych z Mołdowy.

	2001	2002	2003	OD
Wielkość przywozu z Mołdowy (tony)	1 054	1 816	0	0
Udział w rynku przywozu z Mołdowy	0,5 %	1,0 %	0,0 %	0,0 %
Ceny przywozu z Mołdowy (EUR/tona)	899	843	0	0
Wskaźnik (2001 = 100)	*100*	*94*	*0*	*0*
Wielkość przywozu z Maroka (tony)	231	1 435	2 411	1 904

▼B

	2001	2002	2003	OD
Udział w rynku przywozu z Maroka	0,1 %	0,8 %	1,4 %	1,1 %
Ceny przywozu z Maroka (EUR/tona)	963	955	1 000	1 009
Wskaźnik (2001 = 100)	*100*	*99*	*104*	*105*

(109) Podczas gdy wielkość przywozu z Mołdowy była zerowa w okresie przed 2000 r., wzrosła ona gwałtownie do 1 816 ton w 2002 r. Następnie wielkość ta ponownie spadła do poziomu zerowego, prawdopodobnie w rezultacie wszczęcia wyżej wspomnianego dochodzenia w sprawie omijania środków w trakcie 2003 r. Przywóz z Mołdowy realizowany był po bardzo niskich cenach w 2001 i 2002 r.: 899 EUR/tonę w 2001 r. i 843 EUR/tonę w 2002 r. Podczas okresu objętego dochodzeniem w dochodzeniu pierwotnym udział w rynku przywozu z Mołdowy wynosił 0 %.

(110) Podczas okresu objętego dochodzeniem w dochodzeniu pierwotnym, udział w rynku przywozu z Maroka wynosił 0 %. Wielkość przywozu z Maroka wzrosła gwałtownie z 231 ton w 2001 r. do 2 411 ton w 2003 r. Następnie spadła do 1 904 ton w OD. Wspomniane wyżej dochodzenie w sprawie omijania środków dostarczyło dowodów, że ograniczona ilość przywozu z Maroka (około 100 ton) została przypisana w 2003 r. do producenta rzeczywiście pochodzącego z Maroka. Przywóz z Maroka dokonywany był po bardzo niskich cenach pomiędzy 2001 r. a OD: tzn. wynosiły one około 1 000 EUR/tonę.

5.4. **Przywóz z innych krajów**

5.4.1. *Republika Korei (Korea Południowa)*

(111) W dniu 20 listopada 2004 r. Komisja wszczęła postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu tego samego produktu pochodzącego z Republiki Korei w następstwie skargi złożonej przez przemysł wspólnotowy, w której przedstawiono dowody *prima facie* przywozu po cenach dumpingowych, który powoduje istotną szkodę dla przemysłu wspólnotowego.

(112) Zmiany w przywozie z Republiki Korei są następujące:

	2001	2002	2003	OD
Wielkość przywozu z Republiki Korei (tony)	13 582	16 403	22 400	25 835
Udział w rynku przywozu z Republiki Korei	7,0 %	8,7 %	12,7 %	14,5 %
Ceny przywozu z Republiki Korei (EUR/tonę)	1 366	1 256	1 187	1 123
Wskaźnik (2001 = 100)	*100*	*92*	*87*	*82*

(113) Wielkość przywozu z Republiki Korei wzrosła z 13 582 ton w 2001 r., co odpowiada udziałowi w rynku w wysokości 7 %, do 25 835 ton w OD, co odpowiada udziałowi w rynku w wysokości 14,5 %. Średnie ceny przywozu z Republiki Korei zmniejszyły się o 18 % pomiędzy 2001 r. a OD, tzn. z 1 366 EUR/tonę do 1 123 EUR/tonę. Ponieważ nie dostarczono

▼B

dowodów odnośnie do przywozu z Republiki Korei, wspomniane wyżej postępowanie zostało zakończone (patrz: motyw 4).

5.4.2. *Meksyk*

(114) Jak wskazano w motywie 7, środki nałożone na przywóz pochodzący z Meksyku na mocy pierwotnego rozporządzenia ostatecznego wygasły w dniu 18 sierpnia 2004 r. Wielkość przywozu pochodząca z Meksyku pozostawała bardzo ograniczona od 2001 r. poprzez okres trwania OD. Miała ona wartość zerową w 2001 r. i podczas OD, i osiągnęła poziom roczny w wysokości od około 700 ton – 400 ton w 2002 i 2003 r., co odpowiada udziałowi w rynku odpowiednio 0,4 % i 0,2 %.

(115) Ceny przywozu z Meksyku osiągnęły poziom około 2 400 EUR/tonę w 2002 r. i 2003 r. Podczas okresu objętego dochodzeniem (1 stycznia 1997 r. – 31 marzca 1998 r.) w dochodzeniu pierwotnym, udział w rynku przywozu z Meksyku wynosił 3 %.

	2001	2002	2003	OD
Wielkość przywozu z Meksyku (tony)	0	669	433	0
Udział w rynku przywozu z Meksyku	0,0 %	0,4 %	0,2 %	0,0 %
Ceny przywozu z Meksyku (EUR/tona)	n/d	2 358	2 434	n/d
Wskaźnik (2001 = 100)	*n/a*	*100*	*103*	*n/a*

5.4.3. *Inne kraje, których dotyczą środki antydumpingowe*

(116) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1601/2001 ([1]), Rada nałożyla środki antydumpingowe na przywóz produktów podobnych pochodzących m.in. z Rosji, Tajlandii i Turcji.

(117) Stawka cła mająca zastosowanie do przywozu z Rosji wynosi pomiędzy 36,1 % i 50,7 %, z wyjątkiem przywozu od jednego rosyjskiego eksportera, od którego przyjęto zobowiązanie cenowe. Wielkość przywozu z Rosji zmniejszyła się z 3 630 ton w 2001 r., co odpowiada udziałowi w rynku w wysokości 1,9 %, do 2 101 ton w OD, co odpowiada udziałowi w rynku wynoszącym 1,2 %. Średnie ceny przywozu z Rosji pozostawały na stosunkowo stabilnym poziomie pomiędzy 2001 r. a OD, i wynosiły około 1 000 EUR/tonę.

	2001	2002	2003	OD
Wielkość przywozu z Rosji (tony)	3 630	2 557	2 198	2 101
Udział w rynku przywozu z Rosji	1,9 %	1,4 %	1,2 %	1,2 %
Ceny przywozu z Rosji (EUR/tona)	1 038	997	980	1 046
Wskaźnik (2001 = 100)	*100*	*96*	*94*	*101*

(118) Stawka cła mająca zastosowanie do przywozu z Tajlandii wynosiła pomiędzy 24,8 % i 42,8 %, z wyjątkiem przywozu od jednego eksportera, od którego przyjęto zobowiązanie cenowe. Wielkość przywozu z Tajlandii zmniejszyła się z 1 039 ton w 2001 r., co odpowiada udziałowi w rynku w wysokości

([1]) Dz.U. L 211 z 4.8.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 564/2005 (Dz.U. L 97 z 15.4.2005, str. 1).

▼B

0,5 %, do 277 ton w OD, co odpowiada udziałowi w rynku wynoszącym 0,2 %. Średnie ceny przywozu z Tajlandii zwiększyły się z około 1 335 EUR/tonę w 2001 r. do 1 722 EUR/tonę w OD.

	2001	2002	2003	OD
Wielkość przywozu z Tajlandii (tony)	1 039	1 002	368	277
Udział w rynku przywozu z Tajlandii	0,5 %	0,5 %	0,2 %	0,2 %
Ceny przywozu z Tajlandii (EUR/tona)	1 335	1 433	1 593	1 722
Wskaźnik (2001 = 100)	*100*	*107*	*119*	*129*

(119) Stawka cła mająca zastosowanie do przywozu z Turcji w okresie badanym wynosiła pomiędzy 17,8 % i 31 %, z wyjątkiem przywozu od dwóch tureckich eksporterów, od których przyjęto zobowiązanie cenowe w 2001 r., z którego się następnie wycofano w 2003 r. Wielkość przywozu z Turcji zmniejszyła się z 4 354 ton w 2001 r., co odpowiada udziałowi w rynku w wysokości 2,2 %, do 1 457 ton w OD, co odpowiada udziałowi w rynku w wysokości 0,8 %. Średnie ceny przywozu z Turcji spadły z około 1 448 EUR/tonę w 2001 r. do 1 302 EUR/tonę w OD.

	2001	2002	2003	OD
Wielkość przywozu z Turcji (tony)	4 354	4 448	2 248	1 457
Udział w rynku przywozu z Turcji	2,2 %	2,4 %	1,3 %	0,8 %
Ceny przywozu z Turcji (EUR/tona)	1 448	1 414	1 376	1 302
Wskaźnik (2001 = 100)	*100*	*98*	*95*	*90*

5.4.4. *Inne kraje trzecie niewymienione powyżej*

(120) Wielkość przywozu z innych krajów trzecich niewymienionych powyżej zmniejszyła się z około 23 000 ton w 2001 r., co odpowiada udziałowi w rynku w wysokości 12 %, do około 19 000 ton w OD, co odpowiada udziałowi w rynku wynoszącym 10,5 %. Średnie ceny przywozu z innych krajów trzecich niewymienionych powyżej wzrosły z około 1 500 EUR/tonę w 2001 r. do około 1 900 EUR/tonę w 2003 r., po czym spadły ponownie do około 1 500 EUR/tonę w OD.

	2001	2002	2003	OD
Wielkość przywozu z krajów niewymienionych powyżej (tony)	23 321	14 924	17 227	18 741
Udział w rynku przywozu z krajów niewymienionych powyżej	12,0 %	7,9 %	9,8 %	10,5 %
Ceny przywozu z krajów niewymienionych powyżej (EUR/tonę)	1 472	1 749	1 895	1 497
Wskaźnik (2001 = 100)	*100*	*119*	*129*	*102*

▼B

6. SYTUACJA GOSPODARCZA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

(121) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie istotne czynniki ekonomiczne i wskaźniki mające znaczenie dla sytuacji przemysłu wspólnotowego.

6.1. Uwagi wstępne

(122) Ze względu na fakt, iż zastosowano kontrolę wyrywkową w odniesieniu do przemysłu wspólnotowego, ocena szkody została dokonana zarówno na podstawie informacji zgromadzonych na poziomie całego przemysłu wspólnotowego („Community Industry" – „C.I." w tabelach dodatkowych) i na podstawie informacji zgromadzonych na poziomie producentów wspólnotowych objętych próbą („Sampled Producer" – „S.P." w tabelach dodatkowych).

(123) W przypadkach odwoływania się do kontroli wyrywkowej, zgodnie z ustanowioną praktyką, pewne wskaźniki szkody (produkcja, moce, wydajność, zapasy, sprzedaż, udział w rynku, wzrost i bezrobocie) są analizowane w odniesieniu do całego przemysłu wspólnotowego, podczas gdy te wskaźniki szkody, które odnoszą się do wyników poszczególnych przedsiębiorstw, tzn. ceny, koszty produkcji, rentowność, wynagrodzenia, inwestycje, zwrot z inwestycji, przepływ środków pieniężnych, zdolność do pozyskiwania kapitału, są badane na podstawie informacji gromadzonych na poziomie objętych próbą producentów wspólnotowych.

6.2. Dane odnoszące się do przemysłu wspólnotowego jako całości

a) *Produkcja*

(124) Produkcja przemysłu wspólnotowego zmniejszyła się o 10 % między 2001 r. a OD, tzn. z poziomu około 125 000 ton w 2001 r. do poziomu około 112 000 ton w OD. Precyzując, produkcja wzrosła o 2 % w 2002 r., po czym spadła o 5 punktów procentowych w 2003 r. i o dalsze 7 punktów procentowych w OD.

	2001	2002	2003	OD
C.I. Produkcja (tony)	124 549	127 118	121 065	111 765
Wskaźnik (2001 = 100)	*100*	*102*	*97*	*90*

b) *Moce produkcyjne i wskaźniki wykorzystania mocy produkcyjnych*

(125) Moce produkcyjne wzrosły marginalnie (o 2 %) między 2001 r. a OD. Ponieważ produkcja zmniejszyła się, podczas gdy w tym samym czasie moce zwiększyły się nieznacznie, to wynikające z tego wykorzystanie mocy produkcyjnych zmalało, z poziomu 67 % w 2001 r. do poziomu 59 % w OD.

	2001	2002	2003	OD
C.I. Moce produkcyjne (tony)	184 690	185 360	188 430	189 150
Wskaźnik (2001 = 100)	*100*	*100*	*102*	*102*
C.I. Wykorzystanie mocy produkcyjnych	67 %	69 %	64 %	59 %
Wskaźnik (2001 = 100)	*100*	*102*	*95*	*88*

▼B

c) *Zapasy*

(126) Poziom zapasów końcowych przemysłu wspólnotowego zmniejszał się stopniowo przez cały czas trwania okresu badanego. W OD, poziom zapasów był 14 % niższy niż w 2001 r.

	2001	2002	2003	OD
C.I. Zapasy końcowe (tony)	31 459	30 222	29 336	26 911
Wskaźnik (2001 = 100)	*100*	*96*	*93*	*86*

d) *Wielkość sprzedaży*

(127) Sprzedaż przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym spadła o 10 % między 2001 r. a OD. Zmiana ta jest zgodna ze zmianą na rynku wspólnotowym, który zmniejszył się o 9 % między 2001 r. a OD.

	2001	2002	2003	OD
C.I. Wielkość sprzedaży WE niezależnym klientom (tony)	80 019	79 089	73 636	72 072
Wskaźnik (2001 = 100)	*100*	*99*	*92*	*90*

e) *Udział w rynku*

(128) Udział w rynku przemysłu wspólnotowego zmniejszył się o jeden punkt procentowy między 2001 r. i OD. Precyzując, udział ten wzrósł o 0,5 punktu procentowego w 2002 r., spadł o 0,3 punktu procentowego w 2003 r. i ostatecznie zmniejszył się o 1,2 punktu procentowego w OD.

	2001	2002	2003	OD
Udział w rynku przemysłu wspólnotowego	42,8 %	43,3 %	43,0 %	41,8 %
Wskaźnik (2001 = 100)	*100*	*101*	*101*	*98*
Udział w rynku czterech krajów, których dotyczy postępowanie	4,1 %	4,9 %	4,1 %	4,4 %
Wskaźnik (2001 = 100)	*100*	*119*	*99*	*107*

f) *Wzrost*

(129) Między 2001 r. a OD, kiedy konsumpcja we Wspólnocie spadła o 9 %, wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego spadła o 10 %. W konsekwencji przemysł wspólnotowy stracił część swego udziału w rynku, podczas gdy przywóz objęty postępowaniem wzrósł o 0,3 punktu procentowego w tym samym okresie.

g) *Zatrudnienie*

(130) Poziom zatrudnienia w przemyśle wspólnotowym obniżył się o 4 % między 2001 r. a OD.

	2001	2002	2003	OD
C.I. Zatrudnienie – dotyczy produktu objętego postępowaniem	2 049	2 028	1 975	1 975
Wskaźnik (2001 = 100)	*100*	*99*	*96*	*96*

▼B

h) *Wydajność*

(131) Wydajność siły roboczej przemysłu wspólnotowego, mierzona jako produkcja na pracownika w ujęciu rocznym, pozostawała względnie stabilna między 2001 r. i 2003 r. W OD, kiedy to wielkość produkcji spadła a zatrudnienie nie uległo zmianie, wydajność spadła o 8 %.

	2001	2002	2003	OD
C.I. Wydajność (tony w przeliczeniu na pracownika)	61	63	61	57
Wskaźnik (2001 = 100)	*100*	*103*	*101*	*93*

i) *Wielkość marginesu dumpingu*

(132) W odniesieniu do wpływu rzeczywistej wysokości marginesu dumpingu na przemysł wspólnotowy, mając na uwadze wielkość i ceny przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, wpływ ten nie może być uznany za nieznaczny, w szczególności ze względu na przejrzystość, a tym samym wysoką wrażliwość na ceny rynków podobnych do rynku produktu objętego postępowaniem.

j) *Poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu*

(133) Podczas gdy wskaźniki będące przedmiotem powyższej i poniższej analizy wskazują na pewną poprawę sytuacji gospodarczej i finansowej przemysłu wspólnotowego po nałożeniu środków antydumpingowych w 1999 r., są one również dowodem na to, iż sytuacja Wspólnoty nadal pozostaje niestabilna i podatna na zagrożenia.

6.3. **Dane odnoszące się do producentów wspólnotowych objętych próbą**

a) *Ceny sprzedaży i czynniki wpływające na ceny krajowe*

(134) Jednostkowe ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego pozostawały stosunkowo stabilne między 2001 r. a OD, po czym nastąpił ich bardzo ograniczony wzrost pod koniec badanego okresu. Powyższa zmiana w cenach jest generalnie zgodna ze zmianą odnotowaną w stosunku do ceny głównego surowca, która również wykazała wzrost pod koniec badanego okresu.

	2001	2002	2003	OD
S.P. Cena jednostkowa na rynku UE (EUR/tona)	2 195	2 171	2 224	2 227
Wskaźnik (2001 = 100)	*100*	*99*	*101*	*101*

b) *Wynagrodzenia*

(135) Pomiędzy 2001 r. i OD średnie wynagrodzenie na pracownika wzrosło o 5 %, co jest skromnym wskaźnikiem w porównaniu ze stopą wzrostu średnich nominalnych jednostkowych kosztów pracy (6 %) zaobserwowanych w tym samym okresie w odniesieniu do całej gospodarki wspólnotowej.

	2001	2002	2003	IP
S.P. Roczny koszt pracy w przeliczeniu na pracownika (1 000 EUR)	36,6	37,6	38,2	38,5
Wskaźnik (2001 = 100)	*100*	*103*	*104*	*105*

▼B

c) *Inwestycje*

(136) Roczny przepływ inwestycji dotyczących produktu objętego postępowaniem przez pięciu producentów objętych próbą pozostawał na stosunkowo stabilnym poziomie około 4 mln EUR na rok. Duży wzrost zaobserwowany w 2003 r. może być w znacznym stopniu przypisany jednorazowemu zakupowi sprzętu dokonanemu przez jedno przedsiębiorstwo objęte próbą.

	2001	2002	2003	OD
S.P. Inwestycje netto (1 000 EUR)	4 284	3 074	8 393	4 914
Wskaźnik (2001 = 100)	*100*	*72*	*196*	*115*

d) *Rentowność i zwrot z inwestycji*

(137) Rentowność producentów objętych próbą, chociaż wykazywała stopniową poprawę w badanym okresie, pozostawała ujemna między 2001 r. (– 4,2 %) i OD (– 0,3 %). Zwrot z inwestycji (ang. *return on investmens* – ROI), wyrażony jako zysk w ujęciu procentowym wartości księgowej netto inwestycji, był ogólnie rzecz biorąc zgodny z wyżej opisanym trendem w całym badanym okresie.

	2001	2002	2003	OD
S.P. Rentowność sprzedaży WE niepowiązanym producentom (% sprzedaży netto)	– 4,2 %	– 1,7 %	– 1,5 %	– 0,3 %
S.P. ROI (zysk w ujęciu procentowym wartości księgowej netto inwestycji)	– 13,9 %	– 6,5 %	– 4,5 %	– 1,0 %

e) *Przepływy środków pieniężnych i zdolność do pozyskiwania kapitału*

(138) Sytuacja odnośnie do przepływu środków pieniężnych polepszyła się między 2001 r. i OD, ponieważ wyżej wymienione ograniczone straty były więcej niż zrekompensowane innymi pozycjami niepieniężnymi, takimi jak deprecjacja środków i przeniesienia zapasów.

	2001	2002	2003	OD
S.P. Przepływy pieniężne (1 000 EUR)	– 6 322	10 670	2 124	4 485

(139) Dochodzenie wykazało, iż na wymagania kapitałowe kilkunastu objętych próbą producentów wspólnotowych negatywnie wpłynęła ich trudna sytuacja finansowa. Mimo iż szereg wymienionych przedsiębiorstw należy do wielkich spółek stalowych, wymagania kapitałowe nie zawsze są zaspokajane na pożądanym poziomie, ponieważ zasoby finansowe zostają zwykle przydzielone, w ramach tych grup, jednostkom o najwyższej rentowności.

6.4 **Wnioski**

(140) Między 2001 r. a OD odnotowano pozytywne zmiany odnośnie do następujących wskaźników: moce produkcyjne przemysłu wspólnotowego wzrosły, a zapasy końcowe zmniejszyły się. Jednostkowe ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego pozosta-

▼B

wały stabilne między 2001 r. a OD, rentowność poprawiła się, osiągając nieomalże próg rentowności w OD, podczas gdy zwrot z inwestycji i przepływy pieniężne również uległy poprawie. Zmiany w wynagrodzeniach były umiarkowane i przemysł wspólnotowy i tempo inwestycji przemysłu wspólnotowego było nadal stabilne.

(141) I odwrotnie, odnotowano negatywne zmiany następujących wskaźników: produkcja oraz wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło, zmalała wielkość sprzedaży (spadek ten był jednakże zgodny ze zmianami na rynku), a zatrudnienie i wydajność zmniejszyły się. Udział w rynku przemysłu wspólnotowego nieznacznie spadł, chociaż strata ta była w wyraźny sposób mniej znaczna niż w okresie poprzedzającym przyjęcie środków antydumpingowych, podczas którego zaobserwowano stratę w wysokości 9 punktów procentowych udziału w rynku.

(142) Ogólnie rzecz biorąc, sytuacja przemysłu wspólnotowego jest zróżnicowana: podczas gdy niektóre wskaźniki wykazują pozytywne zmiany, szereg innych wykazuje trend negatywny. Jeżeli porówna się powyższe trendy z tymi opisanymi w rozporządzeniach nakładających tymczasowe i ostateczne środki, staje się jasne, że nałożenie środków antydumpingowych w 1999 r. dotyczących przywozu z Indii, ChRL, Ukrainy i Republiki Południowej Afryki miało pozytywny wpływ na sytuację gospodarczą przemysłu wspólnotowego. Gdyby środków tych nie omijano poprzez przywóz z Mołdowy i Maroka, sytuacja mogłaby być jeszcze bardziej korzystna. Ponadto po nałożeniu środków antydumpingowych na przywóz z Rosji, Tajlandii i Turcji odpowiednie wielkości udziału w rynku tych krajów zmniejszyły się (patrz: motywy 116–119), co zdecydowanie wpłynęło na zmniejszenie presji na ceny przemysłu wspólnotowego. Tym niemniej należy podkreślić, że nawet wskaźniki wykazujące pozytywne zmiany, takie jak w szczególności rentowność i zwrot z inwestycji, są nadal bardzo odległe od osiągnięcia poziomów, których można by było oczekiwać, gdyby sytuacja przemysłu wspólnotowego w pełni poprawiła się po doznanych szkodach.

(143) W związku z powyższym uznaje się, że sytuacja przemysłu wspólnotowego poprawiła się w porównaniu z okresem poprzedzającym nałożenie środków, lecz pozostaje nadal niestabilna.

7. PRAWDOPODOBIEŃSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

(144) Jak stwierdzono w motywie 91, producenci w krajach, których dotyczy postępowanie, posiadają potencjał podniesienia lub przekierowania wielkości wywozu na rynek wspólnotowy. Dochodzenie wykazało, że na podstawie porównywalnych typów produktów, współpracujący producenci eksportujący sprzedawali produkt objęty postępowaniem po znacząco niższych cenach niż ceny przemysłu wspólnotowego (58–68 % dla ChRL, 47–55 % dla Indii). Co się tyczy Ukrainy i Republiki Południowej Afryki, w przypadku braku współpracy i z powodu różnorodności typów produktu oraz w konsekwencji cen importowych, nie można było przeprowadzić porównania cen według poszczególnych typów. Jednakże dostępny stan faktyczny wskazuje, że zarówno średnia ukraińska cena importowa, jak i średnia południowoafrykańska cena importowa (obie bez cła antydumpingowego) są znacznie niższe od ceny krajowej stosowanej przez przemysł wspólnotowy, tzn. o odpowiednio 65 % i 25 %. Najprawdopodobniej kraje, których dotyczy postępowanie, kontynuowałyby stosowanie powyższych niskich cen, również w celu odzyskania swych utraconych udziałów w rynku. Wielce prawdopodobne jest, że skutkiem takich polityk cenowych, w połączeniu ze zdolnością eksporterów w krajach, których dotyczy postępowanie, do

▼B

dostarczania znacznych ilości produktu objętego postępowaniem na rynek wspólnotowy, byłoby wzmocnienie zniżkowego trendu cenowego na rynku, związane z przewidywanym ujemnym skutkiem dla gospodarczej sytuacji przemysłu wspólnotowego.

(145) Jak zostało to wykazane powyżej, chociaż sytuacja przemysłu wspólnotowego poprawiła się w porównaniu z okresem poprzedzającym nałożenie istniejących środków antydumpingowych, pozostaje ona podatna na zagrożenia i niestabilna. Jest prawdopodobne, że gdyby przemysł wspólnotowy był narażony na zwiększoną wielkość przywozu po cenach dumpingowych z krajów, których dotyczy postępowanie, skutkowałoby to pogorszeniem jego sytuacji finansowej ustalonej w pierwotnym dochodzeniu. Na tej podstawie stwierdza się zatem, że uchylenie środków najprawdopodobniej skutkowałoby ponownym poniesieniem szkody przez przemysł wspólnotowy.

8. **INTERES WSPÓLNOTY**

8.1. **Uwagi wstępne**

(146) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy utrzymanie istniejących środków antydumpingowych nie zaszkodzi interesom Wspólnoty jako całości. Określenie interesu Wspólnoty oparto na ocenie wszystkich różnorodnych interesów cząstkowych.

(147) Należy przypomnieć, że w dochodzeniu pierwotnym przyjęcia środków nie uznano za działanie wbrew interesom Wspólnoty. Również fakt, że obecne dochodzenie jest przeglądem, czyli analizowaniem sytuacji, w której środki antydumpingowe już zostały zastosowane, umożliwia ocenę wszelkiego negatywnego wpływu aktualnie stosowanych środków antydumpingowych na zainteresowane strony.

(148) Na tej podstawie sprawdzono, czy pomimo wniosku w sprawie możliwości kontynuacji lub ponownego stosowania dumpingu wyrządzającego szkodę, istnieją niepodważalne powody prowadzące do wniosku, że utrzymanie w mocy środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Wspólnoty.

8.2. **Interes przemysłu wspólnotowego**

(149) Przemysł wspólnotowy udowodnił, iż jest przemysłem strukturalnie żywotnym i zdolnym do rozwoju. Zostało to potwierdzone pozytywnym rozwojem sytuacji gospodarczej przemysłu zaobserwowanym po nałożeniu środków antydumpingowych w 1999 r. W szczególności fakt, iż przemysł wspólnotowy praktycznie przestał tracić swój udział w rynku w okresie poprzedzającym OD ostro kontrastuje z sytuacją, która miała miejsce przed nałożeniem środków. Ponadto przemysł wspólnotowy poprawił swoją rentowność między 2001 r. i OD. Przypomina się ponadto, iż ustalono, że miało miejsce obejście środków poprzez przywóz z Mołdowy i Maroka. Gdyby powyższy fakt nie miał miejsca, sytuacja przemysłu wspólnotowego byłaby jeszcze bardziej korzystna.

(150) Można rozsądnie przewidywać, że przemysł wspólnotowy będzie w dalszym ciągu osiągał korzyść z aktualnie nałożonych środków antydumpingowych i odnotuje dalszą poprawę poprzez odzyskanie udziału w rynku i poprawę swej rentowności. Gdyby środki nie były utrzymane, jest prawdopodobne, że przemysł wspólnotowy znowu poniósłby szkodę z tytułu zwiększonego przywozu po cenach dumpingowych z krajów, których dotyczy postępowanie, i że jego obecnie niestabilna sytuacja finansowa uległaby dalszemu pogorszeniu.

▼B

8.3. **Interes importerów**

(151) Należy przypomnieć, że w pierwotnym dochodzeniu ustalono, że skutek nałożenia środków byłby nieznaczny. Jak wskazano powyżej, żaden importer nie współpracował w pełni w obecnym dochodzeniu. W związku z tym można stosownie wnioskować, że utrzymanie środków nie będzie mieć dla importerów lub handlowców znaczących skutków ujemnych.

8.4. **Interes użytkowników**

(152) SWR mają szeroki wachlarz zastosowania i w związku z tym obecne postępowanie może mieć znaczenie dla wielu sektorów przemysłu wykorzystujących produkt objęty postępowaniem. Poniższa lista sektorów przemysłu wykorzystujących produkt objęty postępowaniem nie jest listą wyczerpującą: rybołówstwo, przemysł morski/żegluga morska, przemysł naftowo-gazowy, górnictwo, leśnictwo, transport lotniczy, inżynieria lądowa, budownictwo, windy. Badając ewentualny skutek nałożenia środków na użytkowników, stwierdzono w dochodzeniu pierwotnym, że zważywszy na marginalne znaczenie kosztów SWR dla sektorów przemysłu wykorzystujące produkt objęty postępowaniem, jest mało prawdopodobne, by jakiekolwiek zwiększenie tych kosztów miało znaczący wpływ na ten szczególny sektor przemysłu wykorzystujący produkt objęty postępowaniem. Fakt, że żaden użytkownik nie dostarczył jakichkolwiek informacji zaprzeczających powyższym ustaleniom w ramach obecnego dochodzenia przeglądowego zdaje się potwierdzać, że: i) SWR reprezentuje bardzo małą część łącznych kosztów produkcji wspomnianych sektorów przemysłu wykorzystujących produkt objęty postępowaniem, ii) obecnie obowiązujące środki nie miały znaczącego negatywnego wpływu na sytuację gospodarczą tych sektorów oraz iii) kontynuacja środków nie miałaby negatywnego wpływu na finansowe interesy sektorów przemysłu wykorzystujących produkt objęty postępowaniem.

8.5. **Interes dostawców**

(153) W pierwotnym dochodzeniu stwierdzono, że dostawcy przemysłu wspólnotowego odnieśliby korzyści z nałożenia środków. Wobec braku innych informacji zaprzeczających powyższym ustaleniom w ramach obecnego przeglądu, uznaje się, że utrzymanie bieżących środków będzie miało dalszy pozytywny wpływ na dostawców.

8.6. **Wnioski dotyczące interesu Wspólnoty**

(154) Zważywszy na powyższe okoliczności, Komisja uznała, że nie ma żadnych istotnych powodów przemawiających za nieutrzymaniem obecnych środków antydumpingowych.

9. **ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE**

(155) Wszystkie strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i względach, na podstawie których postanowiono zalecić utrzymanie obowiązujących środków. Wyznaczono również termin, w którym strony mogły przedstawić swoje uwagi do ujawnionych informacji. Nie otrzymano żadnych uwag, których charakter uprawniał do zmiany powyższych wniosków.

(156) Z powyższych ustaleń wynika, że zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, środki antydumpingowe mające zastosowanie do przywozu SWR pochodzących z Indii, ChRL, Ukrainy i Republiki Południowej Afryki powinny zostać utrzymane. Przypomina się, że wspomniane środki obejmują cła *ad valorem*, z wyjątkiem przywozu produktu objętego postępowaniem, produkowanego i sprzedawanego na wywóz do Wspólnoty przez jedno przedsiębiorstwo indyjskie i jedno przedsiębiorstwo

▼B

południowoafrykańskie, od których zostały przyjęte zobowiązania.

(157) Jak wspomniano w motywie 3, obecnie obowiązujące cła antydumpingowe na przywóz produktu objętego postępowaniem z Ukrainy i z ChRL zostały rozszerzone tak, by dodatkowo objąć przywóz SWR wysyłanych odpowiednio z Mołdowy i Maroka, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Mołdowy i Maroka. Cło antydumpingowe, które ma być utrzymane na przywóz produktu objętego postępowaniem, zgodnie z tym, co zostało przedstawione w motywie 156, powinno być nadal rozszerzone na przywóz SWR wysyłanych z Mołdowy i Maroka, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Mołdowy i Maroka. Marokański producent eksportujący, który został wyłączony ze środków, które zostały rozszerzone na mocy rozporządzenia (WE) nr 1886/2004, powinien również zostać zwolniony ze środków nałożonych na mocy niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli, w tym lin stalowych zamkniętych, oprócz lin i kabli ze stali nierdzewnej, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego powyżej 3 mm, objęte kodami CN ex 7312 10 82 (kod TARIC 7312 10 82 19), ex 7312 10 84 (kod TARIC 7312 10 84 19), ex 7312 10 86 (kod TARIC 7312 10 86 19), ex 7312 10 88 (kod TARIC 7312 10 88 19) i ex 7312 10 99 (kod TARIC 7312 10 99 19) oraz pochodzące z Indii, Chińskiej Republiki Ludowej, Ukrainy i Republiki Południowej Afryki.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego stosowana do ceny netto cif na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, produktów wytwarzanych przez niżej wymienione przedsiębiorstwa przedstawia się następująco:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Stawka cła (%)	Dodatkowy kod TARIC
Indie	Usha Martin Limited (poprzednio Usha Martin Industries & Usha Beltron Ltd) 2 A, Shakespeare Sarani Calcutta – 700 071, West Bengal, Indie	23,8	8613
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	30,8	8900
Chińska Republika Ludowa	Wszystkie przedsiębiorstwa	60,4	—
Ukraina	Wszystkie przedsiębiorstwa	51,8	—
RPA	Wszystkie przedsiębiorstwa	38,6	8900

3. Ostateczne cło antydumpingowe mające zastosowanie do przywozu z Ukrainy, określone w ust. 2, zostaje niniejszym rozszerzone na przywóz takich samych stalowych lin i kabli wysyłanych z Mołdowy, zgłaszanych lub niezgłaszanych jako pochodzące z Mołdowy (kody TARIC 7312 10 82 11, 7312 10 84 11, 7312 10 86 11, 7312 10 88 11, 7312 10 99 11, odpowiednio).

▼B

4. Ostateczne cło antydumpingowe mające zastosowanie do przywozu z Chińskiej Republiki Ludowej, określone w ust. 2, zostaje niniejszym rozszerzone na przywóz takich samych stalowych lin i kabli wysyłanych z Maroka, zgłaszanych lub niezgłaszanych jako pochodzące z Maroka (kody TARIC 7312 10 82 12, 7312 10 84 12, 7312 10 86 12, 7312 10 88 12, 7312 10 99 12, odpowiednio), z wyjątkiem przywozu produktów produkowanych przezRemer Maroc SARL, Zone Industrielle, Tranche 2, Lot 10, Settat, Maroko (dodatkowy kod TARIC A567).

▼M2

_____

▼B

►M2 5. ◄ O ile nie określono inaczej, stosowane są obowiązujące przepisy celne.

▼M2

_____

▼B

►M2 *Artykuł 2* ◄

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼M2

_____